

Sygn. akt I CZ 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej "M. " w O.
przeciwko T. Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2013 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 13 lutego 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 2 listopada 2011 r. oddalił powództwo Wspólnoty Mieszkaniowej przeciwko T. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością o zapłatę 51 015,64 zł. Pełnomocnik strony powodowej otrzymał odpis tego wyroku z uzasadnieniem w dniu 23 listopada 2011 r. Dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji od tego wyroku upływał więc w dniu 7 grudnia 2011 r., i tego dnia apelacja od niego została wniesiona, ale na adres Sądu Rejonowego w P. Przekazanie jej Sądowi Rejonowemu w O. nastąpiło w dniu 4 stycznia 2012 r., a więc już po upływie terminu do zaskarżenia wyroku wniesioną apelacją. Strona powodowa wniosła o przywrócenie tego terminu. We wniosku o przywrócenie terminu powołała się na pomyłkę, polegającą na potraktowaniu dwóch odrębnych apelacji jako jednej i „podłączeniu” apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w O. (sygn. akt I C 4.../11) do apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w P. (sygn. akt I C .../11). Postanowieniem z dnia 17 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w O. przywrócił stronie powodowej termin do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 2 listopada 2011 r.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy, po dokonaniu kontroli postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 lipca 2012 r., odrzucił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 2 listopada 2011 r. Orzekając tak, wskazał, że omyłkowe wysłanie apelacji w niniejszej sprawie wraz z apelacją w innej sprawie obciążało pełnomocnika strony powodowej. Stanowiło okoliczność zawinioną. Nie usprawiedliwiała więc przywrócenia terminu.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 lutego 2013 r. strona powodowa zarzuciła naruszenie art. 373 w związku z art. 168 § 1 k.p.c. Podniosła, że przesyłka zawierająca apelację została skierowana do niewłaściwego sądu nie w wyniku działania niedbałego. Podkreśliła także, że natychmiast po wykryciu pomyłki podjęte zostały kroki w celu jej naprawienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W ramach przewidzianej w art. 373 w związku z art. 370 k.p.c. kontroli dopuszczalności apelacji Sąd drugiej instancji powinien dokonać oceny, czy

niezachowany przez skarżącego termin do wniesienia apelacji został zasadnie przywrócony przez sąd pierwszej instancji. Jednakże podważenie zasadności przywrócenia terminu przez sąd drugiej instancji może być zaakceptowane tylko wtedy, gdy zachodzi ku temu pewna, jednoznaczna podstawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 25 sierpnia 1999 r., III CKN 695/99; z dnia 19 sierpnia 2004 r., V CZ 82/04; 23 marca 2007 r., V CZ 16/07; 12 marca 2009 r., V CZ 7/09; 24 czerwca 2010 r., IV CZ 32/10; 19 grudnia 2012 r., II CZ 146/12).

W ocenie Sądu Najwyższego w składzie orzekającym, warunek ten nie został w sprawie spełniony. Zaskarżone postanowienie cechuje automatyzm oceny zawinienia niedotrzymania terminu, a ocena ta powinna być dokonywana z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił jak w sentencji, pozostawiając orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego końcowemu rozstrzygnięciu, zgodnie z art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.